

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Această zi de praznic sfânt s-a potrivit în acest an în zi de duminică, ziua întâi din săptămână, ziua când Dumnezeu a făcut prin cuvânt lumina, ziua facerii omului nou, căci Eu, Domnul, am ieșit din pământ și am înviat dintre morți și sunt de atunci lumina lumii, ziua când Dumnezeu a făcut lumina precum este scris, o, și voiesc în ziua aceasta să grăiesc și să lămuresc taina începutului celui nou de acum două mii de ani, căci Eu, Domnul, Eu și numele Meu am îmbrăcat atunci în taina facerii celei noi neamul omenesc de pe pământ sub numele lui Iisus Hristos, Începătorul veacului nou, căci de atunci se numără iarăși anii și vremile, omul și calea pe care să meargă el, lumina pentru pământeni, Domnul Cel înviat din pământ dintre morți, iar cine încă se împotrivește acestui nou început sub numele lui Iisus Hristos, acela să fie anatema precum este scris, o, că nu este păcat mai mare și mai greu ca și necredința, și greu mai scapă omul cel necredincios de sub această lespede rece și mare, și greu mai este întunericul necredinței peste cei de pe pământ, cei fără Dumnezeu peste zilele vieții lor, peste duhul lor cel îngâmfat fără măsură, iar creștinii să se bucure și să îmbrățișeze din zi în zi mai mult taina și lucrarea credinței cu Domnul și cu mama cea născătoare a Fiului lui Dumnezeu Iisus Hristos, Cel ce a scris pe pământ sfârșit și început, început și sfârșit, Alfa și Omega.

Și pacea Mea este în ziua aceasta peste voi cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara în grădina Mea cu voi, fiilor așezați de taina Mea cu voi în grădina aceasta mare cu numele, *Grădina întâlnirii cu Dumnezeu* a celor ce Mă caută la voi pentru credința lor în cuvântul Meu care vine la voi cu norii, căci pe nori stau deasupra și pun masă de cuvânt cu voi și Mă împart prin voi, fiilor, iar voi sunteți începătură nouă, căci am înnoit prin voi viața cu Dumnezeu a omului, și am lucrat aceasta prin credința voastră, fiilor.

O, pace vouă, pace, fiilor, vouă și celor strănși pe lângă voi pentru slava acestui praznic sfânt al mamei Mele Fecioara, o, fiilor! Credința în venirea Mea la voi cuvânt Mi-a făcut cale să vin, așa cum acum două mii de ani în urmă familia și neamul prin care Mi-a pregătit Tatăl venirea între oameni M-a ajutat cu credința lor în cuvântul descoperirii Mele lor, ca să-Mi așeze ei calea venirii Mele și pe mama Mea Fecioara și toată tainica Mea lucrare de atunci, și iată, iarăși venirea Mea pe pământ cuvânt, căci Tatăl Mă trimite, iar voi Îmi deschideți și Îmi puneți în carte cuvântul, o, fiilor.

O, Mi-e tare drag, și mult Mă mângâi când iar și iar pot să spun despre venirea Mea, căci voi sunteți calea Mea de venire acum, la sfârșit de timp, fiilor. Sunt deasupra cu oștiri cerești și cu mama Mea Fecioara și cu ucenicii Mei și cu toți cei ce Mă poartă cu însoțirea lor, căci cu sfinții vin când vin, cu cei ce s-au scris pe pământ cu nume mare prin lucrarea lor cu Dumnezeu, mărturisitoare ea peste timp și veșnic mărturisitoare ca și Dumnezeu, căci Dumnezeu este veșnic, și tot ce este vremelnic pălește înaintea Sa și face loc veșniciei și face loc lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, căci a sosit vremea să vin și să-Mi slăvesc venirea, iar voi sunteți întru venirea Mea, o, fiilor.

Acum, iată, despre dușmanii credinței voiesc să grăiesc și să deslușesc în ziua aceasta mare pentru mama Mea Fecioara, când ea s-a desprins din cele văzute și s-a așezat lângă Mine, lângă Tatăl, lângă slava lui Dumnezeu, întru cele ce nu se văd ale lui Dumnezeu.

Am spus în vremea Mea cu ucenicii cu care Mă purtam, și au spus apoi și ei despre această vreme de necredință, de dușmani ai credinței, că iată, Eu vin și nu găsesc credință pentru venirea Mea, pentru învierea omului păcătos, și care ar vrea să învieze din păcat și să

creadă în cuvântul Meu de înviere a omului, căci Eu pentru învierea omului vin cuvânt pe pământ.

În toată vremea vieții bisericii Mele mărturisitoare s-au tot ivit eresuri de tot felul prin oameni îngâmfați și batjocoritori ai credinței și ai strămoșilor credincioși, iar acum, spre sfârșit de timp eresurile lovesc și mai greu, și nu mai sunt cei ce veghează împotriva lor, iar turma cea botezată cu numele Meu se tot destramă, se tot pierde, se tot știrbește, o, și Mă doare, și de aceea vin, de durere pentru cei ce se pierd din necunoștință de Dumnezeu. De aceea vin, și iată, plâng în cuvânt, și plânge mama Mea Fecioara de mila celor ce o defaimă pe ea sub numele de femeie de rând, când ea are un așa mare nume lângă numele lui Dumnezeu, când ea are proorocie peste ea ca împărăteasă a creștinilor, ca mamă a lui Hristos, ca ocrotitoare a neamului creștinesc, căci Eu sunt Fiul ei ascultător și îi dau ce-Mi cere celei ce M-a născut și M-a alăptat și M-a ocrotit și Mi-a purtat durerile răstignirii și-Mi stă acum în dreapta lângă Tatăl, și plânge de mila celor ce o batjocoresc prin rătăcirea minții lor, care nu ia în ea din cer, ci ia de la oamenii rătăcitori și batjocoritori de strămoși și de sfinți, și rătăcesc aceștia cu Scriptura în mână, și vai lor, că nu știu să umble cu această sabie, și umblă fără povățuitor peste ei, fără învățători din partea Mea pentru această carte mărturisitoare de Dumnezeu și de sfinții lui Dumnezeu, de tot ce înseamnă calea cu Dumnezeu, calea creștinătății, începând de la cei dintâi așezați de Mine să poarte peste vreme taina bisericii Mele până la venirea Mea!

Și spun acum celor ce vor să rămână sub taina de creștin, și le spun lor așa:

Voi, cei botezați cu numele Meu și cu martori înaintea Mea, o, vă povățuiesc pe voi să vă feriți de fiarele care dau să vă sfâșie, dar nu zic aceasta despre lupi sau urși sau alte fiare flămânde, și care caută de la Dumnezeu hrană, și zic de cei ce împart eresuri și despărțire de calea cea de două mii de ani a bisericii strămoșești. O, feriți-vă ca de urși, ca de lupi feriți-vă de cei ce și-au luat haină peste haină și nume peste nume ca să împartă eresuri și blesteme neiertate, necredință și batjocorirea strămoșilor care și-au purtat crucea pe calea cea de la început! O, feriți-vă deeretici și de numele lor pus peste ei! Feriți-vă de adventiști, de pentecostali, de așa zișii evangheliști, de toți cei cu nume pus de ei peste ei, nume străine de numele de biserică a lui Hristos, căci aceștia cântă și se distrează sub numele Meu și cheamă la petrecerea lor pe cei săraci de cunoștință și de puteri sfinte!

Iar celor rătăcitori le spun așa, le spun lor că numele dat de ei pentru cei ce urmează lor nu este cunoscut în cer, și este cunoscută doar biserica strămoșească, cea de la apostoli și de la urmașii lor cei sfinți, și care au nume mare peste vreme și neșters de pe pământ, iar numele celor rătăcitori au semn de blestem peste ele și de aceea acum Eu, Domnul, le rostesc numele lor pus peste cei ce le urmează, numele înșelătorilor printre mulțimi ca să încerce credința celor tari și neclintiți, dar iată, sunt vâdate sufletele slabe și trase la ei, iar ei sunt dușmanii cei de sub haină străină de haina de biserică a lui Hristos, și se folosesc de numele Meu ca să aibă cum să tragă din cuib pe cei nevegheați și să defaime așa numele lui Hristos și biserica Sa.

Voi, păstori de biserică, iar și iar vă rog, ridicați-vă să luptați cu aceste fiare flămânde după pradă! Iar și iar vă fac deșteptarea! Învățați turma să se închine lui Dumnezeu cu semnul sfintei cruci, de care duhul rău fuge și stă departe, căci animalul își închină cu piciorul cu semnul sfintei cruci locul pe care se așează să se odihnească, și uitați-vă să vedeți câinii, caii, oile, păsările care își fac rost de hrană scurmând în semnul sfintei cruci, iar omul nu se mai închină cu acest semn, și vin batjocoritori care au părăsit semnul cel închinător, crucea lui Hristos, vin ei și spun că a venit secerișul și că nu sunt secerători, și vin ei să secere din picioare creștini, o, și unde-i duc dacă-i seceră?

O, cine vă trimite pe voi, cei care strecurați eresuri ca să înșelați pe cei cu nume sfânt căpătat prin botez, și care abia mai suflă prin pâcla și prin otrava vremii celei fără de Dum-

nezeu a fiilor oamenilor? Sunteți scriși în Scripturi că vă veți ivi să dezhădăcinați pe cei slabi și dornici de viață păcătoasă, dar Eu vă spun că mai fericiți sunt păcătoșii iubitori de păcat decât cei pe care voi îi atrageți ca să le dați voi viață fără de păcat, când voi păcătuți îndoit și întreit împotriva lui Dumnezeu cu păcatul rădăcirii voastre de la calea adevărului lui Hristos.

O, de unde vii tu, și cine te-a trimis ca să atragi spre tine pe cei ce cred pe Dumnezeu? Te-ai găsit să iei de la alți rădăciți îndemn, și care nu-s de mult, ci de o sută de ani, de două sute de ani sau mai puțin, nu de la începutul bisericii, o, nu, ci sunt ei anunțați prin Scripturi că vor veni și se vor strecura și vor împrăștia eresuri proaspete și vor ademini pe mulți.

Se duc spre eresuri cei mari și cei mici cu cunoștința, se duc, că e vremea cu mare rădăcire prin cei îngâmfați și supuși spre voia lui satana, care învață omul să calce peste tainele bisericii dintâi și a sfinților părinți povățuitori peste turma creștină, o, și durere mare se suie la cer când cei atât de slabi de viață de creștin cad sub eresuri și sunt înghițiți de duhul pierzării.

Iată, neamul românesc cu strămoși creștini atâția ani și vremi! Două mii de ani de creștinism ai acestui neam, voievozi care au lăsat urmașilor o țară păzită cu sângele lor, și care au înălțat locașuri de închinare pentru urmași, de aducere-aminte și spre slava lui Hristos și a bisericii Sale, iar cei ce se ivesc acum ca ciupercile după ploaie vin și batjocoresc credința cea tare a strămoșilor sfinți, și fac ei aceasta pentru un pumn de bani, sau pentru ca să aibă cine să-i asculte și să se fălească ei cu supuși, cu cei ce îi ascultă pe ei și îngâmfarea lor, când puteau să rămână închinători prin biserică dacă voiau să slujească Domnului cu viața lor.

O, dacă n-ar fi fost mama Mea rugătoare cu lacrimile ei nesfârșite și neuscate, dacă n-ar sta ea în fața lui Dumnezeu zi și noapte cu ruga ei, o, ar fi fost numai bătaie, numai pedepse grele pentru păcat, pentru necredință și necredincioși, pedepse mai grele decât au fost și sunt pe pământ, dar ea, dimpreună cu rugăciunile sfinților aduc spre milă pe Dumnezeu, numai să nu fie necredință peste tot și îndărătnicie între om și Dumnezeu.

Iată ce spun: Chiar dacă acest cuvânt nu poate fi ușor crezut și împlinit prin credință, Eu, Domnul, Mă zidesc cu cuvântul și stau în apărarea turmei prădate și a păstorilor de turmă, chiar dacă aceștia nu sunt niște veghetori pentru paza turmei, dar au ca temelie așezarea cea dintru început a bisericii Mele și au pe părinți mijlocitori în cer, și rugăciunile sfinților stau înaintea Mea precum este scris, o, dar mai sunt cei ce știu să citească și să socotească tot ce este de știut și de neuitat apoi pentru mersul cel sfânt și neabătut al strămoșilor acestui neam?

O, mama Mea, arată-ți iubirea și mila prin cuvânt și hai să întărim pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce crede și Ne ajută cu credință să venim și să Ne facem lucrarea! Sunt Fiul Tatălui și sunt Fiul tău prin naștere, o, mamă, iar tu ești din partea Mea mama creștinilor, a fraților Mei de credință și de cale, mama Mea. Dă-le tu acum putere și mângâiere, dă-le, că ai de la Mine ca să dăruiești, și să aibă ei de la Dumnezeu, mama Mea!

— *Le dau, Fiule Iisus, că Te-am dat pe Tine acum două mii de ani ca să fii cu ai Tăi până la sfârșit, precum a fost făgăduința Ta. Iar acum le spun la cei mai mici ai vremii cuvântului Tău, și le spun lor așa:*

Voi, cei mai mici ai vremii cuvântului Fiului meu, să știți că vremea cea de la începutul Lui cu trâmbița Verginica, și apoi vremea cea de la mijloc, în aceste două vremi a fost greu de tot pentru Noi și pentru cei ce au fost prigonți pe pământ din pricina cuvântului Domnului de peste ei, căci au fost între ei trădători de taine, vânzători de frați, clevetitori, bârfitori, culegători de stări sfinte și duse la vrăjmași, la cei ce prigoneau apoi poporul storcându-i puterea răbdării de sub cruce, o, și a fost suferință și a fost închisoare și temeri și dușmani care-i numeau dușmani pe creștinii acestui cuvânt. Voi însă ați venit pe vreme bună,

n-ați suferit nimic, n-ați purtat cruce, nici măcar mustrare pentru greșeli n-ați purtat, căci Domnul rabdă mult pentru mersul Său cel greu. Voi n-ați știut ce este teama sub amenințări pentru credință din partea mai-marilor vremii și necredincioși. Ba aveți darul cel mare de la Dumnezeu să aveți pe masă vinul cel nou, cel pentru sfinți, o, și aveți marea datorie să fiți sfinți pentru Fiul meu, Care vi Se dăruiește ca să aveți putere și iubire pentru El, pentru venirea Lui și pentru mersul Lui peste pământ cuvânt. Prețuiți, așadar, vremea aceasta liniștită pentru mersul vostru cu Domnul, dar fiți tot timpul rugători pentru voi și pentru cei ce se apropie să ia viață de la Dumnezeu, dar fără toată împlinirea cuvântului de sus nu este întreagă viața, nici mersul cu Domnul pentru cei ce se apropie de acest mare har coborât din cer pentru cei ce cred venirii Fiului meu cuvânt peste pământ. Spini și pălămidă rodește trupul omului părăsit de frica de Dumnezeu, dar voi ați părăsit dragostea de lume și ați venit pentru sfințenie. Fiți, așadar, vase de cinste, de folos Stăpânului vieții, căci viața cea fără Dumnezeu trece și pedepsește apoi pe om, dar viața cea plină de har de sus nu trece, o, nu, ci mărește pe pământ și în cer pe cel ce o are pe ea ca viață a sa în vremea trupului său.

Cel ce a cunoscut pe Fiul meu Iisus prin acest cuvânt, și L-a disprețuit apoi pentru neîmplinire, unul ca acela va tremura mult și greu în fața dreptății dintre om și Dumnezeu, căci a știut de Dumnezeu și n-a făcut după sfatul Lui, o, și nu s-a ridicat când a greșit. Voi însă rămâneți nedespărțiți, rămâneți tari până la sfârșit, fiilor! Hrăniți-vă cu credință mare din vinul cel nou, căci Fiul meu a așezat odată cu nunta din Cana Galileii vinul cel nou, cel pentru sfinți, și a început atunci veacul bisericii Sale, iar voi sunteți cei mici, și aveți pe masă totul improspătat și pus deoparte pentru voi, nu amestecat cu cei din lume ai bisericii lui Hristos, și aveți voi datoria să țineți la sfințenia Fiului meu, căci El a spus: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!».

Această lucrare are nume mare, numele Fiului meu, Cuvântul lui Dumnezeu și trâmbitarea lui peste pământ. Fiți silitori pentru mărturisirea acestui cuvânt, și veți avea numele scrise cu mărturisitorii Lui, fiilor.

Toți cei alături cu voi în ziua mea de serbare, pe toți îi dăruiesc cu acest cuvânt al meu și le doresc credință și întregire a împlinirii cuvântului Fiului meu peste ei, căci fără împlinire nu este credință împlinită, așa să știți voi toți.

Și acum, Fiule Doamne, așează-Ți numele peste cuvântul Tău de azi, și cu binecuvântare întărește Tu tot lucrul cel de azi al lor pentru slava sărbătorii Noastre cu ei.

— O, mama Mea, aici se lucrează tainic, mamă. Aici ei întăresc taina Mea cu ei, cu omul, mama Mea.

Voi, cei care veniți să vedeți lucrul lor în grădină, o, căutați să învățați viața cea sfântă și neatinsă de duhul lumii, duhul cel pierzător al acestui veac. Veniți și învățați și nu uitați să învățați! Din neamul român Mi-am ridicat fii ai nădejzii Mele, și are trecere la Dumnezeu acest neam, așa să știți și așa să credeți și așa să vă urmați strămoșii, căci Eu așa vă învăț pe voi.

Cel ce voiește să fie cu Mine să se lepede de sine, așa am spus. Cel ce nu poate aceasta, acela chiar dacă vine cade înapoi, și cuvântul Meu va sta față în față cu el de mărturie că l-a învățat, iar el n-a ascultat de Dumnezeu.

Așadar, rămâneți întru iubirea Mea până la sfârșit, voi, cei ce v-ați înfruptat de dulcele ei, dar feriți-vă de eresuri, deeretici feriți-vă voi, să nu vă murdăriți cămașuța și inima din ea, fiilor. Oile să stea de-a dreapta Mea, nu de-a stânga să stea, dar să rămână oi.

Acum așez numele Meu pe inima și pe chipul celor ce rămân cu Mine până la sfârșit. Numai Eu îi știu pe cei ce rămân până la sfârșit, iar voi siliți-vă cu veghe mare zi și noapte să rămâneți ai Mei.

Pace vouă și rămâneți ai Mei! Pace vouă și învățați cum puteți rămâne ai Mei! O, pace vouă, fiilor! Să nu vă fie greu cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, și așez acum numele Meu peste cuvântul sărbătorii de azi:
Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.
15/28-08-2022